

Juryrapport Griffeljury 2003

Een Zilveren Griffel voor *Mag ik je spook even lenen?* tekst Selma Noort, illustraties Harmen van Straaten (Leopold)

Mare, Sil en Geerten zijn geen onbekenden. Eerder beschreef Selma Noort de belevenissen van dit drietal en hun ouders al in *Met de koppen tegen elkaar* en *Gestampte meisjes en weggegooide jongens*. Als geen ander weet ze de drie kinderen en hun moeder en vader tot leven te brengen. Vanaf de eerste bladzijde vergeet je dat het personages zijn en heb je het gevoel dat het gaat om kinderen uit je eigen omgeving. Sil, Geerten en Mare zijn heel verschillend van karakter, maar alledrie even geloofwaardig en levensecht. De drukke en vaak dominante Sil wordt verliefd op het nieuwe meisje in zijn klas en vindt het ineens belangrijk hoe hij er uit ziet: 'Hij gaat naar de badkamer en kijkt in de spiegel naar zijn gezicht. Op zijn neus zit een schram. Zijn lippen zijn een beetje schraal. Hij pakt mama's stiftje met lippenvet en wrijft er wat vet op.' De onzekere Geerten blijft een vertederende pechvogel, terwijl Mare zich moeiteloos staande houdt tussen haar twee broers. De grote kracht van *Mag ik je spook even lenen?* is de bijna achteloze manier waarop Selma Noort vertelt over de belevenissen van de drie kinderen en over hoe ze met hun ouders en met elkaar omgaan. Soepel schrijvend laat ze heel overtuigend zien dat Sil, Geerten en Mare vaak niet met elkaar, maar in elk geval niet zonder elkaar kunnen. Ruzies zijn aan de orde van de dag, maar als mama uitschiet met de tondeuse en Geerten gemillimeterd moet worden, dan doen ze allemaal hun best om hem te troosten. De gebeurtenissen en emoties zijn herkenbaar voor zowel jonge lezers als volwassen voorlezers. De warmte in dit gezin en de humor in de omgang met elkaar spatten van de bladzijden af. Ten opzichte van *Met de koppen tegen elkaar* en *Gestampte meisjes en weggegooide jongens* is dit derde boek over Sil, Geerten en Mare evenwichtiger. De verschillende hoofdstukken sluiten beter op elkaar aan en vormen meer een eenheid. De vraag voor wie de verschillende verhaaltjes bestemd zijn, dringt zich niet meer op. Ze zijn voor iedereen die houdt van met zorg en betrokkenheid vertelde, realistische verhalen over personages die echt zijn. Voor die eigenschappen krijgt *Mag ik je spook even lenen?* een Zilveren Griffel.